

Men her vil jeg igen sige, at det nogle gange kræver regelændringer og lovændringer at bane vej for såkaldte produktivetsforbedringer, for som den nuværende folketingsformand på et tidspunkt så klogt har sagt det, handler det at opnå større produktivitet såvel i den offentlige sektor som i samfundet som helhed jo ikke om, at vi skal knokle mere.

Der arbejdes hårdt i de dele af den offentlige sektor, som jeg kender til, og derfor er sloganet ikke, at man skal arbejde hårdere. Som formanden sagde det: »Don't work harder, but work smarter!« Og det er det slogan, der skal være for ethvert forsøg på at forbedre den offentlige virksomhed, og det er også det, der driver os.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 2238

15) Til finansministeren af:

Jens Løgstrup Madsen (V):

»Hvilke initiativer vil regeringen tage for at bremse væksten i antallet af akademikere ansat i staten?«

Skriftlig begrundelse

Det fremgår af ministerens besvarelse af spørgsmål nr. S 2060, at antallet af akademikere i staten er steget med 46 pct. siden 1987. Derfor bør tiltag som nedskæring af alle ministeriers lønrammer med en vis procentdel om året, øget anvendelse af udlicitering ved løsning af akademiske arbejdsopgaver, indførelse af enklere regler og dermed mindre administration og kontrol og nedlæggelse af overflødige ministerier og styrelser overvejes.

Finansministeren (Mogens Lykketoft):

Som det fremgik af mit svar på det foregående spørgsmål, finder jeg som sagt, at det stigende antal akademikere i staten dels har nogle teknisk-statistisk begrundede opgørelsesmæssige årsager, dels er udtryk for et højere gennemsnitligt kvalifikationsniveau hos de statsansatte, som dermed også bidrager til nogle produktivetsfremgange nogle steder. Og i det omfang der er en stigning derudover, er det udtryk for en prioritering af uddannelsesindsatsen, for det er på det område, væksten har været størst.

Denne udvikling finder jeg hensigtsmæssig, og derfor er der ikke planer om at tage initiativer, der skal ændre eller vende den udvikling.

Desuden er det regeringens opfattelse, at de konkrete beslutninger bedst træffes decentralt, og det vil sige, at det f.eks. bør være sådan, at i forbindelse med beslutninger om den konkrete sammensætning af personalet i en institution tager man stilling ud fra, hvad der tjener denne institutions produktionsinteresser og serviceinteresser over for borgerne bedst inden for de budgetrammer, der er afstukket.

Regeringen har derfor ingen planer om at pålægge statens institutioner begrænsninger med hensyn til, hvilket personale de kan ansætte.

Jens Løgstrup Madsen (V):

Jeg har forstået finansministeren således, at regeringen ikke har nogen bekymringer over den vækst i antallet af akademikere, der har fundet sted i centraladministrationen.

Er det korrekt opfattet, at der ikke er nogen bekymringer over den vækst, der har fundet sted?

Finansministeren (Mogens Lykketoft):

Ja!

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Skriftligt besvarede spørgsmål

Formanden:

Fra de pågældende ministre er der modtaget skriftlige besvarelser af spørgsmål stillet af følgende medlemmer af Folketinget:

- Albrink, Sonja (CD): Spm. nr. S 1975
 Behnke, Kim (FP): Spm. nr. S 2037 (suppl. besv. fra folketingssamlingen 1994-95) og 2063
 Behnke, Tom (FP): Spm. nr. S 1853 (suppl. besv.), 2057, 2082 og 2144
 Brusgaard, Aage (FP): Spm. nr. S 2100
 Christensen, Jan Kjøpke (FP): Spm. nr. S 2030
 Dahl, Kristian Thulesen (DF): Spm. nr. S 2059 og 2062
 Dahlgaard, Frank (KF): Spm. nr. S 2009
 Dahl-Sørensen, Inge (V): Spm. nr. S 2087, 2105-2112, 2134 og 2154
 Dinesen, Tommy (SF): Spm. nr. S 2076
 Fergo, Tove (V): Spm. nr. S 2118 og 2119